Dosarul contravenţional nr. 5r-77/2022
4-23034150-09-5r-06032023

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

17 ianuarie 2024 **mun. Bălţi**

Judecătoria Bălți (sediul central),
în componență:
Preşedintele ședinței, judecător Marcel POPESCU
Grefier Cătălina RÎȘNIC
Cu participarea:
Avocatului Diana SANDULEAC
Agentului constatator Veniamin TĂRÎȚĂ
În lipsa: contestatarului Petru TCACI

examinînd în şedinţă de judecată deschisă cauza contravenţională, la contestaţia depusă de avocatul Diana Sanduleac în interesele contravenientului Tcaci Petru asupra procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei agentului constatator din cadrul Biroului Vamal Nord din 14.02.2023, întocmite în privința lui Tcaci Petru în baza art. 287 alin. (17) Cod contravențional,

asupra materialelor şi probelor prezentate, instanța de judecată,

a c o n s t a t a t :

1. La 14.02.2023 de către agentul constatator din cadrul SPC a Biroului Vamal Nord Chilari Tatiana a fost întocmit procesul-verbal nr. 257/23 cu privire la contravenţia prevăzută de art. 287 alin. (17) Cod contravențional pentru faptul că, la 22.12.2022, la pista de control „autoturisme ieșire din țară” a postului vamal Costești (PFTI, rutier), s-a prezentat pentru efectuarea controlului vamal mijlocul de transport la volanul căruia se afla cet.Tcaci Petru. Conform informației din S.I. Portalul SV, cet.Tcaci Petru are pe teritoriul RM un autoturism cu nr. de înmatriculare *****, introdus pe teritoriul țării la 22.04.2013 în condițiile art.184[1] Cod Vamal al RM, fără a fi înregistrată ieșirea în termenii prevăzuți. Fiind audiat, cet.Tcaci Petru a comunicat că mijlocul de transport indicat supra a fost scos de pe teritoriul țării prin segmentul transnistrean. Fiind verificate cele comunicate, faptul intrării pe teritoriul vamal al Ukrainei a mijlocului de transport, nu s-a adeverit.

Conform prevederilor art. 184[1] Cod Vamal, art.10 alin. (3) al Legii RM nr. 1569-XV din 20 decembrie 2002 cu privire la modul de introducere și scoatere a bunurilor de pe teritoriul Republici Moldova de către persoane fizice (cu modificarile introduse prin Legea nr. 257 din 16.12.2020, pentru modificarea si completarea unor acte legislative): „Persoanele fizice, au

dreptul de a introduce pe teritoriul Republicii Moldova mijloace de transport auto, indiferent de termenul de exploatare a acestora, doar în cazul în care vor fi declarate prin acțiune și plasate în regimul vamal de admitere temporară pe un termen de pînă la 180 de zile dintr-o perioada de 12 luni consecutive, cu achitarea vinietei și cu respectarea următoarelor conditii: a) mijloacele de transport auto se află la evidența permanentă în alte state: b) mijloacele de transport auto ale persoanelor fizice rezidente să fie deținute în proprietate sau cu drept de folosință, fapt confirmat prin actele respective: persoanele fizice nerezidente să fie proprietari ai mijloacelor de transport auto și să locuiască temporar în Republica Moldova, acestea fiind confirmate prin actele respective; c) mijloacele de transport auto sa fie scoase de pe teritoriul Republicii Moldova pînă la expirarea termenului acordat, conform regimului vamal de admitere temporara; d) mijloacele de transport să nu fie folosite pentru prestarea serviciilor de transport al mărfurilor și pasagerilor; mijloacele de transport nu pot fi vîndute, donate, transmise prin moștenire, închiriate, subînchiriate, date în comodat, gajate, transferate sau puse la dispoziția unei alte persoane pe teritoriul Republicii Moldova decît cu acordul organului vamal, numai după achitarea drepturilor de import".

2. Prin urmare, se invocă în procesul verbal în speță și decizia contestată, că în acțiunile cet. Tcaci Petru, persistă elementele componente ale contraventiei prevazute de art. 287 alin. (17) Cod Contraventional, exprimate în nerespectarea condițiilor de derulare a regimului vamal de admitere temporară a mijloacelor de transport declarate prin acțiune cu nr/î *****, fiind întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr.257/2023.

3. Prin decizia nominalizată a șefului adjunct interimar al Biroului Vamal Nord, Igor Tomac, cet. Tcaci Petru a fost sancţionat pentru comiterea contravenţiei prevăzute de art.287 alin.(17) Cod contravenţional cu amendă în mărime de 60 unităţi convenţionale, echivalent a 3000 lei, cu obligarea scoaterii de pe teritoriul vamal al RM a mijlocului de transport cu nr.înmatriculare *****, în termen de 30 zile.

4. La 28.02.2023, avocatul Diana Sanduleac, în interesele lui Tcaci Petru a contestat decizia agentului constatator din cadrul Biroului Vamal Nord, adoptată la 14.02.2023, solicitând instanței de judecată admiterea contestației formulate cu anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare emisă în privința cet.Tcaci Petru și încetarea procesului contravențional din lipsa faptului contravenției prevăzute la art.287 alin.(17) Cod Contravențional.

5. În motivarea contestației, autorul ei a menționat faptul că, cu procesul verbal cu privire la contravenție contestat nu este de acord deoarece Tcaci Petru nu a comis contravenția incriminată lui, deoarece ultimul conform învinuirii aduse a introdus în țară un mijloc de transport la 22.04.2013, astfel fiindu-i incrimat faptul că a comis o contravenție care la acel moment nu era în Codul contravențional, contravenția prevăzută la art. 287 alin.(17) Cod Contraventional, de care este învinuit Tcaci Petru a fost introdusă prin Legea nr. 257 din 16.12.2020 în vigoare din 01.01.2021.

6. A menționat avocatul că faptul dat contravine prevederilor art. 22 din Constitutia RM care prevede „Nimeni nu poate fi condamnat pentru acțiuni sau omisiuni care, în momentul comiterii, nu constituiau un act delictuos”.

7. De asemenea, avocatul în contestația depusă a făcut referire la prevederile art. 7 Cod Contravențional „Persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor codului contravențional”.

8. În ședința de judecată contestatarul Tcaci Petru nu s-a prezentat, fiind reprezentat de către avocatul Diana Sanduleac.

9. În ședința de judecată avocatul Diana Sanduleac a susținut contestația depusă și a solicitat admiterea acesteia.

10. În ședința de judecată, reprezentantul agentului constatator, Veniamin Tărîță a solicitat respingerea contestației depuse, menținerea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare.

11. În ședința de judecată au fost cercetate materialele cauzei contravenționale:

- Contestația (f.d.4-5);
- Certificate automobil (f.d.11-14);

Materialul contravențional:

- Decizia asupra cazului cu privire la contravenție nr.257 din 14.02.2023 (f.d.1);
- Proces-verbal cu privire la contravenție 257/2023 (f.d.2);
- Raport (f.d.3);
- Aviz de recepție (f.d.5);
- Citație (f.d.6);
- Informație (f.d.7-9);
- Sesizare (f.d.10, 12);
- Proces-verbal de audiere (f.d.11, 13).

13. Audiind opiniile participanților la proces, examinînd materialele prezentate, studiind contestaţia înaintată, instanţa de judecată reține următoarele:

În sensul art. 395 alin.(1) p.2) și (1^1) Cod contravenţional, instanţa judecă contestaţiile împotriva deciziilor autorităţilor competente să soluţioneze cauzele contravenţionale, procurorului.

Contestaţia împotriva deciziei în cauza contravenţională se examinează de către instanţa de judecată în a cărei rază teritorială activează autoritatea competentă sau procurorul care a emis decizia, ori de către instanţa de la locul unde îşi are sediul autoritatea competentă, pentru cazurile prevăzute la art.394 alin.(1^1).

Cît priveşte termenul depunerii contestaţiei.

Potrivit alin. (1) art. 448 Cod contravenţional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei

contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art.447[1] alin.(8).

La 28.02.2023, avocatul Diana Sanduleac în interesele contravenientului Tcaci Petru a depus contestaţie împotriva procesului-verbal și deciziei agentului constatator din cadrul Biroului Vamal Nord din 14.02.2023.

Astfel, instanţa de judecată consideră că, contestaţia este depusă în termenul prevăzut de alin. (1) art. 448 Cod contravenţional.

În fond:

Art. 287 alin. (17) Cod contravenţional prevede răspundere contravențională pentru nerespectarea condiţiilor de derulare a regimului vamal de admitere temporară a vehiculelor declarate prin acţiune, care se sancţionează cu amendă de la 60 la 90 de unităţi convenţionale, cu obligarea scoaterii vehiculului de pe teritoriul Republicii Moldova.

Din materialele cauzei, instanța de judecată constată faptul că la 14.02.2023 de către agentul constatator din cadrul SPC a Biroului Vamal Nord Chilari Tatiana a fost întocmit procesul-verbal nr.257/23 cu privire la contravenţia prevăzută de art. 287 alin. (17) Cod contravențional pentru faptul că, la 22.12.2022, la pista de control ,,autoturisme ieșire din țară” a postului vamal Costești (PFTI, rutier), s-a prezentat pentru efectuarea controlului vamal mijlocul de transport la volanul căruia se afla cet.Tcaci Petru. Conform informației din S.I. Portalul SV, s-a constatat faptul că cet.Tcaci Petru are pe teritoriul RM un autoturism cu nr. de înmatriculare *****, introdus pe teritoriul țării la 22.04.2013 în condițiile art.184[1] Cod Vamal al RM, fără a fi înregistrată ieșirea în termenii prevăzuți.

Studiind procesul-verbal cu privire la contravenție, instanţa de judecată ajunge la concluzia că procesul-verbal cu privire la contravenţie nr.257/2023 din 14.02.2023, urmează a fi declarat nul din următoarele considerente:

Ab initio, instanța conchide că, persoana sancţionată are dreptul la un proces echitabil, în cadrul căruia să utilizeze orice mijloc de probă și să invoce orice argumente pentru dovedirea împrejurării că situaţia de fapt din procesul-verbal cu privire la contravenţie nu corespunde modului de desfășurare al evenimentelor, iar sarcina instanţei de judecată este de a respecta proporţionalitatea dintre scopul urmărit de autorităţile statului de a nu rămâne nesancţionate acţiunile antisociale prin impunerea unor condiţii imposibil de îndeplinit și respectarea dreptului la apărare al persoanei sancţionate contravenţional.

În legislația moldovenească, ca și în cea a altor state europene *(spre exemplu, România, Germania, Republica Cehă si Slovacia),* contravențiile au fost scoase de sub incidența legii penale și supuse unui regim administrativ. Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat și

în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. *(Zilibergerg împotriva Moldovei (§ 35, din 01 februarie 2005), Angel împotriva României (§ 52, din 04 octombrie 2007) sau Ozturk împotriva Germaniei (din 21 februarie 1994).*

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, petentul urmează să-și probeze nevinovăția.

La fel instanţa evidenţiază că, forţa probantă a proceselor-verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putîndu-se reglementa importanţa fiecărui mijloc de probă, însă instanţa are obligaţia de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci cînd administrează şi apreciază probatoriul *(cauza Bosoni v. Franţa, hotărîrea din 7 septembrie 1999).* În raport cu cele enunţate, art.425 alin. (2) al Codului contravenţional cuprinde dispoziţii exprese cu privire la forţa probantă a procesului-verbal cu privire la contravenţie, fiind reglementat că în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie.

De asemenea instanţa reţine că, legiuitorul în art. 442 alin. (1) Cod contravenţional a definit procesul-verbal cu privire la contravenţie ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Subsecvent a fost legiferat şi faptul că, procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Cu titlu preliminar se impun a fi făcute câteva considerații referitoare la natura juridică a procesului-verbal cu privire la contravenție, precum și la forma acestuia.

Astfel, procesul-verbal de contravenție materializează o manifestare de voință cu caracter unilateral a unei autorități publice (prin intermediul persoanelor care au calitatea de agenți constatatori) și reprezintă un act administrativ unilateral cu caracter individual, emis în baza puterii publice, cu scopul de a produce efecte juridice.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanţa de judecată va verifica legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie nr.257/2023 din 14.02.2023.

Sub aspectul legalităţii procesului-verbal instanţa de judecată constată că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părţi, cât și din oficiu de către instanţă pentru asigurarea respectării principiilor legalităţii și al dreptăţii, stabilite expres de articolele 5 și 7 din Codul contravenţional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor **prescripțiilor legale de fond și de**

formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice pentru care a fost întocmit.

În acest context, respectarea exigenţelor legale prevăzute de art. 443 din Codul contravenţional este obligatorie pentru agentul constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie, prin prisma art. 445 alin. (1) din Codul contravenţional.

Prin urmare, analizând actul de învinuire sub aspectul legalităţii sale, instanţa va cerceta dacă în cauză sunt întrunite cerinţele de formă ale procesului-verbal cu privire la contravenţie contestat, așa cum sunt impuse acestea de dispoziţiile art. 443 din Codul contravenţional referitoare la menţiunile obligatorii, care trebuie prevăzute sub sancţiunea nulităţii.

La caz, studiind procesul-verbal cu privire la contravenție nr.257/2023 din 14.02.2023 instanța constată că Tcaci Petru, a fost învinuit de către agentul constatator pentru faptul că are pe teritoriul RM un autoturism cu nr. de înmatriculare *****, introdus pe teritoriul țării la 22.04.2013 în condițiile art.184[1] Cod Vamal al RM, fără a fi înregistrată ieșirea în termenii prevăzuți, fiindu-i imputată contravenția prevăzută la art.287 alin.(17) Cod contravențional.

Constatarea faptei contravenţionale, potrivit art. 440 alin. (1) Cod contravenţional, înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

În conformitate cu prevederile **art. 443 alin. (1) lit. e)** Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenţie va cuprinde **încadrarea juridică** a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei.

Potrivit normei legale citate supra, instanța de judecată reține faptul că agentul constatator a încadrat în mod eronat fapta juridică, or la 22.04.2013 contravenția prevăzută la art.287 alin.(17) nu exista, la cel moment în vigoare era contravenția prevăzută la art. 287 alin.(8) Cod contravențional, nescoaterea de pe teritoriul vamal al Republicii Moldova a mărfurilor, vehiculelor, obiectelor şi altor valori prohibite introducerii pe teritoriul vamal al Republicii Moldova sau introduse cu obligaţia de a fi scoase de pe teritoriul ei vamal ori nereturnarea pe teritoriul vamal al Republicii Moldova a mărfurilor, vehiculelor, obiectelor şi altor valori scoase cu obligaţia de a fi returnate în termenele stabilite în aceste obligaţii, iar instanța de judecată nu este în drept de a recalifica fapta din oficiu, analizînd doar materialul contravențional, probator prezentat de către agentul constatator.

Conform art. 381 alin. (4) Cod contravențional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atît circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cît şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

De asemenea, instanța de judecată menționează că fapta prejudiciabilă constituie temeiul real al răspunderii contravenționale și se manifestă sub două forme: prin intenție sau din imprudență.

În acest sens instanța conchide că, intenția este o comportare activă prin care se încalcă o normă prohibitivă ce interzice o anumită activitate, iar imprudența constă din faptul că, persoana care săvârșește fapta își dă seama și prevede urmările care vor surveni în urma acesteia, dar consideră că în mod ușuratic ele vor putea fi evitate.

Calificarea faptei constituie stabilirea caracterului acesteia, încadrarea în textul de lege care o prevede și o sancționează și determinarea în fapta comisă a condițiilor cerute de norma de incriminare pentru existența acestei fapte.

În acest sens, instanța de judecată subliniază faptul că potrivit prevederile **art. 445 alin. (1)** Cod contravenţional, *neconsemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenţie* a menţiunilor privind numele, prenumele şi funcţia agentului constatator, numele, prenumele, data (ziua, luna, anul) întocmirii procesului-verbal, seria şi numărul actului de identitate şi numărul de identificare personal (IDNP) sau datele de identificare din buletinul de identitate provizoriu ale făptuitorului care renunţă la numărul de identificare personal şi la evidenţa automatizată în Registrul de stat al populaţiei, iar în cazul persoanei juridice – lipsa denumirii şi a sediului acesteia, a circumstanţelor comiterii şi ***încadrării juridice*** a ***faptei contravenţionale săvîrşite*** şi a datei comiterii acesteia, a semnăturii agentului constatator sau a martorului asistent, în cazul refuzului contravenientului de a semna, ***atrage nulitatea absolută a procesului-verbal***. (2) Celelalte încălcări ale art.443 sau ale altor norme imperative din prezentul cod pot să ducă la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie doar în cazul în care acestea afectează în mod esenţial fondul cauzei.

Prin urmare, actul nul nu produce efectele actului valid, fiind lipsit de forţa juridică conform regulii *Quod nullum est nullum producit effectum.*

În această ordine de idei instanța de judecată reține că, în orice societate democratică, protecţia persoanei este una din atribuţiile de bază ale statului. În exercitarea acestei atribuţii, statul a instituit norme procesual penale şi contravenţionale, concentrate în Codul de procedură penală şi Codul contravenţional, care au drept scop, pe de o parte, să protejeze persoana, societatea şi statul de infracţiuni/contravenţii, astfel încât persoana care a săvârşit o infracţiune/contravenţie să fie pedepsită potrivit vinovăţiei sale şi, pe de altă parte, să protejeze persoana şi societatea de actele ilegale ale persoanelor cu funcţii de răspundere, comise în activitatea de cercetare a infracţiunilor/contravenţiilor presupuse sau săvârşite, pentru ca nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală/contravenţională. Prin normele Codului contravenţional legislatorul naţional a urmărit instituirea unui echilibru echitabil între aceste două mari sarcini ale procesului contravenţional, pentru stabilirea adevărului şi exercitarea unei justiţii veritabile.

În acest context instanța de judecată notează că, odată ce procesul-verbal cu privire la contravenție este lovit de nulitate absolută, procesul contravențional încetează, iar în consecință

procesul de judecare a cauzei contravenționale este întrerupt, nefiind posibilă examinarea chestiunilor prevăzute de art. 458 Cod contravențional.

Astfel, potrivit prevederilor art. 441 alin. (2) Cod contravențional, are ca efect repunerea în drepturi a contravenientului, a cărui vinovăție în fapta incriminată nu poate fi constatată, odată ce pe întreg parcursul procesului acesta beneficiază de prezumția nevinovăției, care nu a fost răsturnată în privința lui.

În același context instanța de judecată notează și faptul că, jurisprudenţa Curţii Europene evidenţiază concluzia că, încălcările de lege comise în cadrul procesului de judecată nu trebuie reparate în detrimentul persoanei atrase la răspundere contravențională.

Respectiv, statul este cel care trebuie să-şi asume erorile admise de Parchet (agentul constatator) sau de o instanţă de judecată şi aceste erori nu trebuie reparate în detrimentul persoanei vizate în procedura în cauză *(cauza Stefan vs. Romania, hotărîrea din 06.04.2010).*

Suplimentar instanța reține că, în orice societate democratică, protecția persoanei este una din atribuțiile de bază ale statului. În exercitarea acestei atribuții, statul a instituit norme procesual penale și contravenționale, concentrate în Codul de procedură penală și Codul contravențional, care au drept scop, pe de o parte, să protejeze persoana, societatea şi statul de infracţiuni/contravenții, astfel încât persoana care a săvârșit o infracțiune/contravenție să fie pedepsită potrivit vinovăției sale şi, pe de altă parte, să protejeze persoana şi societatea de actele ilegale ale persoanelor cu funcţii de răspundere, comise în activitatea de cercetare a infracțiunilor/contravențiilor presupuse sau săvârșite, pentru ca nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală/contravențională.

Prin normele Codului contravențional legislatorul naţional a urmărit instituirea unui echilibru echitabil între aceste două mari sarcini ale procesului contravențional, pentru stabilirea adevărului şi exercitarea unei justiții veritabile.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 461 alin. (1) Cod contravenţional, *în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art.441 sau 445 alin.(1), instanţa de judecată încetează procesul contravenţional. (2) Procesul contravenţional poate fi încetat şi în alte cazuri decât cele prevăzute la alin.(1) doar dacă se constată că lipsa unei menţiuni în procesul-verbal cu privire la contravenţie afectează în mod esenţial fondul cauzei şi aceasta nu poate fi înlăturată de către instanţa de judecată.*

În circumstanţele expuse, procesul contravenţional privind acuzarea lui Tcaci Petru, urmează a fi încetat din motivul nulităţii procesului-verbal cu privire la contravenţie.

Totodată, ținînd cont de faptul că instanţa constată nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, adică a actului de învinuire în prezenta cauză, acest fapt degrevează instanţa de judecată de obligaţia de a se expune asupra pertinenţei, concludenţei şi utilităţii fiecărei probe din dosar, precum şi asupra coroborării lor în ansamblu, odată ce actul de învinuire este lovit de nulitate.

Lăsarea la discreția instanței aprecierea și încadrarea normei juridice este inacceptabil, fiindcă instanța nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii (art.24 Cod de procedură penală).

Mai mult, instanţa reţine că: “Verificarea strictă a înscrierii în procesul verbal a datelor prevăzute de lege se impune cu atât mai mult cu cât petentului trebuie să i se asigure prezumţia de nevinovăţie instituită prin art. 6 CEDO…“, respectiv că: “…săvârşirea faptei contravenţionale se impune a fi constatată personal de agentul constatator, acesta are obligaţia de a efectua toate demersurile necesare pentru a constata dincolo de orice îndoială că fapta a fost săvârşită, în caz contrar dreptul la apărare al persoanei sancţionate contravenţional este încălcat …“.

Astfel, din considerentele menționate, instanța de judecată ajunge la concluzia de a admite contestația depusă de avocatul Diana Sanduleac în interesele contravenientului Tcaci Petru asupra procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei agentului constatator din cadrul Biroului Vamal Nord din 14.02.2023, întocmite în privința lui Tcaci Petru în baza art. 287 alin. (17) Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional, din motivul nulității procesului verbal cu privire la contravenție.

14. Pentru aceste motive şi în conformitate cu art.441 alin. (1) lit.a), art.460, art.461 Cod Contravenţional, instanţa de judecată,-

HOTĂRĂȘTE:

Se a admite contestația depusă de avocatul Diana Sanduleac în interesele contravenientului Tcaci Petru asupra procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei agentului constatator din cadrul Biroului Vamal Nord din 14.02.2023, întocmite în privința lui Tcaci Petru în baza art. 287 alin. (17) Cod contravențional.

Se declară nul procesul-verbal cu privire la contravenție nr.257 din 14.02.2023 întocmit în privința lui Tcaci Petru, în baza art. 287 alin. (17) Cod contravenţional, cu încetarea procesului contravenţional.

Se anulează decizia asupra cazului de contravenție vamală nr.257 din 14.02.2023 prin care Tcaci Petru a fost sancționat în baza art. 287 alin.(17) Cod contravențional.

Hotărirea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Bălţi în termen de 15 zile, prin intermediul judecătoriei Bălţi (sediul Central).

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul: **Marcel POPESCU**